

6. Pro zasady derzhavnoi rehionalnoi polityky. (2015, February 5). [On the Principles of State Regional Policy]. *Zakon Ukrainy № 156-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19#Text> [in Ukrainian].
7. Pro pryvatyzatsiiu derzhavnoho i komunalnoho maina. (2018, January 18). [On the Privatization of State and Communal Property]. *Zakon Ukrainy № 2269-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2269-19#Text> [in Ukrainian].
8. Biudzhetni kodeks Ukrainy. (2010, July 8). [Budget Code of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> [in Ukrainian].
9. Pro publichni zakupivli. (2015, December 25). [On Public Procurement]. *Zakon Ukrainy № 922-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> [in Ukrainian].
10. Podatkovyi kodeks Ukrainy. (2010, December 2). [Tax Code of Ukraine]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> [in Ukrainian].
11. Pro orendu derzhavnoho ta komunalnoho maina. (2019, October 3). [On the Lease of State and Communal Property]. *Zakon Ukrainy № 157-IX*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-20#Text> [in Ukrainian].
12. Ministerstvo rozvytku hromad ta terytorii Ukrainy. [Ministry for Communities and Territories Development of Ukraine]. Retrieved from: <https://mindev.gov.ua> [in Ukrainian].
13. Hromadska orhanizatsiia "Hromadskyi Prostir" – Informatsiino-analitychnyi tsentr. [NGO "Public Space" – Information and Analytical Center]. Retrieved from: <https://www.prostir.ua/about-us/> [in Ukrainian].
14. Natsionalna komisiiia, shcho zdiisniuie derzhavne rehuliuвання u sferakh elektronnykh komunikatsii, radiot chastotnoho spektra ta nadання posluh poshtovoho zviazku. [National Commission for the State Regulation of Electronic Communications and Postal Services]. Retrieved from: <https://nkek.gov.ua/pro-nkek> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 9.06.2025

УДК 342.9:342.5:342.7

DOI: 10.36550/2522-9230-2025-18-123-127

Красногор Олександр Володимирович,
кандидат юридичних наук, приватний нотаріус
krasnogorav@ukr.net
ORCID ID: 0009-0004-0901-7033

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ОХОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ

Стаття присвячена розкриттю специфіки здійснення парламентського контролю як одного із видів державного контролю за діяльністю Міністерства юстиції України у сфері охорони прав людини, оскільки одним із основних завдань Міністерства є захист прав і свобод громадян, забезпечуючи реалізацію правової політики держави, контроль за виконанням законодавства та співпрацю з міжнародними організаціями.

Встановлено, що Державний контроль здійснюється органами державної влади, відіграє ключову роль у забезпеченні соціально-економічного розвитку, стабільності держави та дотриманні прав, свобод та інтересів громадян, відповідно виділяються різновиди державного контролю.

Виходячи зі специфіки діяльності Міністерства юстиції, виділено класифікацію форм парламентського контролю та розкрито їх сутність.

Актуалізовано, що сутність парламентського контролю передусім полягає в оцінці з боку парламенту у визначених законодавством формах роботи окремих органів, в контексті нашого дослідження – Мін'юста.

Вказано, що охорона прав людини є основою демократії, без якої неможливо побудувати справедливе та відкрите суспільство, відповідно – державний контроль у цій сфері полягає у тому, що держава зобов'язана гарантувати, що її органи, посадові особи ставляться з повагою до прав та свобод людини та громадянина, а в разі їх порушення – проводити заходи для їх відновлення.

Резюмовано, що парламентський контроль — це система заходів, за допомогою яких Верховна Рада України здійснює нагляд за діяльністю органів виконавчої влади, правоохоронних органів, державних підприємств та інших установ, щоб забезпечити дотримання законів, принципів демократії, прозорості та підзвітності.

Ключові слова: державний контроль, парламентський контроль, охорона прав людини, виконавча влада, Верховна Рада України, депутатський запит, народні депутати.

Krasnohor O. PARLIAMENTARY CONTROL AS A TYPE OF STATE CONTROL OVER THE ACTIVITIES OF THE MINISTRY OF JUSTICE OF UKRAINE IN RELATION TO THE PROTECTION OF HUMAN RIGHTS

The article focuses on the specifics of parliamentary control as one of the types of State control over the activities of the

Ministry of Justice of Ukraine in the field of human rights protection, since one of the main tasks of the Ministry is to protect the rights and freedoms of citizens by ensuring the implementation of the State's legal policy, monitoring of the implementation of legislation and cooperation with international organizations. The author establishes that State control is exercised by public authorities and plays a key role in ensuring socio-economic development, stability of the State and observance of the rights, freedoms and interests of citizens, and accordingly, the author distinguishes the types of State control.

Based on the specifics of the Ministry of Justice's activities, the author classifies the forms of parliamentary control and reveals their essence.

It is emphasized that the essence of parliamentary control primarily consists in the assessment by the parliament of the work of individual bodies, in the context of our study - the Ministry of Justice, in the forms defined by law.

It is indicated that the protection of human rights is the foundation of democracy, without which it is impossible to build a just and open society, accordingly, state control in this area consists in the fact that the state is obliged to guarantee that its bodies and officials respect the rights and freedoms of man and citizen, and in the event of their violation, to take measures to restore them.

It is summarized that parliamentary control is a system of measures by which the Verkhovna Rada of Ukraine supervises the activities of executive authorities, law enforcement agencies, state-owned enterprises and other institutions to ensure compliance with laws, principles of democracy, transparency and accountability.

Keywords: state control, parliamentary control, human rights protection, executive power, Verkhovna Rada of Ukraine, parliamentary inquiry, people's deputies.

Постановка проблеми. Одним із ключових механізмів забезпечення законності, захисту прав і свобод громадян є здійснення державного контролю за дотриманням прав людини, який реалізується через систему правових норм, інституцій та механізмів. Саме ефективний державний контроль сприяє забезпеченню справедливості та рівності, реалізації конституційних гарантій.

Міністерство юстиції відіграє ключову роль у захисті прав і свобод громадян, забезпечуючи реалізацію правової політики держави, контроль за виконанням законодавства та співпрацю з міжнародними організаціями. Одним із завдань, покладених на Міністерство юстиції України (Мін'юст), є контроль за дотриманням прав людини і громадянина, вимог законодавства щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізацією законних прав та інтересів засуджених та осіб, узятих під варту [8].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження особливостей здійснення та розкриття специфіки державного контролю зі сторони парламенту України здійснювали такі вітчизняні вчені, як: П.П. Андреев, А.Ф. Андрійко, С.В. Бардаш, М.Т. Білуха, В. А. Бондаренко, Ф.Ф. Бутинець, М.О. Виноградова, В.В. Галуцько, Н.М. Малюга, Н.І. Петренко, В.М. Цепенда тощо.

Метою статті є розкриття правових засад організації та здійснення парламентського контролю як одного із видів державного контролю за діяльністю Міністерства юстиції України щодо охорони прав людини.

Виклад основного матеріалу дослідження. Науковці визначають контроль як вид діяльності, який полягає в тому, що суб'єкт контролю здійснює перевірку й облік того, як контрольований об'єкт виконує покладені на нього завдання та реалізує свої функції [Помилка! Джерело посилання не знайдено., с. 178]. В.В. Галуцько та інші визначає контроль як метод адміністративного права – вид діяльності публічної адміністрації, що полягає в активних діях щодо перевірки й обліку того, як контрольований об'єкт публічного управління виконує покладені на нього завдання та реалізує свої функції, визначені нормами адміністративного права [1, с. 153].

В.В. Галуцько виділяє наступні ознаки контролю як методу адміністративної діяльності публічної адміністрації: 1) метою контролю є здійснення перевірки виконання об'єктами управління визначеного законодавством адміністративно-правового режиму; 2) органи державного контролю здійснюють заходи на основі та у випадках, передбачених законами України; 3) у ході здійснення перевірки публічна адміністрація виявляє недоліки в адміністративно-правовому регулюванні суспільних відносин, вимагає від об'єктів публічного управління усунення виявлених порушень, надає їм відповідні приписи; 4) виявлення осіб та усунення обставин, які можуть негативно вплинути на забезпечення прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб [1, с. 152].

Основне призначення державного контролю полягає у виявленні невідповідності його об'єкта тим чи іншим правомірним оціночним критеріям для подальшого застосування адекватних заходів реагування [4]. Державний контроль – це одна із форм здійснення державної влади, яка забезпечує дотримання законів та інших правових актів, що їх видають органи держави [1].

На законодавчому рівні ст. 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» державний нагляд (контроль) розуміється як діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища [10].

Державний контроль здійснюється органами державної влади, відіграє ключову роль у забезпеченні соціально-економічного розвитку, стабільності держави, дотриманні прав, свобод та інтересів громадян,

відповідно виділяються різновиди державного контролю.

З позицій загальної теорії держави і права, для конкретизації функцій державного органу, який здійснює відповідний контроль та аналіз обсягу закріплених повноважень даного органу, спираючись на сутність та ознаки державного контролю, В.М. Цепенда виділяє наступні види контролю: в залежності від форми державного устрою і територіальних меж дії; за характером взаємовідносини контролюючого суб'єкта і підконтрольного суб'єкта; за часом проведення; за обсягом досліджуваної діяльності; в залежності від способу проведення; за обов'язковості проведення; за правовими наслідками; залежно від суб'єктів, наділених правом здійснення державного контролю; за сферою діяльності, яка підлягає контролю; залежно від змісту контролю та напрямків його здійснення [15].

Сутність парламентського контролю передусім полягає в оцінці з боку парламенту у визначених законодавством формах роботи окремих органів, в контексті нашого дослідження - Мін'юста.

Відповідно до Конституції України (п. 33) парламентський контроль здійснюється Верховною Радою України у межах, визначених Конституцією та законом [5]. Що ж стосується здійснення парламентського контролю у випадках, не передбачених Конституцією України, але визначених законами України, зокрема, шляхом встановлення обов'язку звітування перед парламентом органів та посадових осіб, формування або кадрове призначення яких, згідно з Основним Законом України, не віднесено до повноважень Верховної Ради України [5, с. 15].

Вітчизняні політики і юристи до парламентського контролю відносять будь-які контрольні за загальним характером дії Верховної Ради України й навіть дії народного депутата України. Однак парламентський контроль є спеціальною за змістом і формами діяльністю парламенту, його палат чи комітетів, а також визначених органів і посадових осіб – Рахункової палати й омбудсмена. Спеціальними є й форми парламентського контролю, способи, методи і порядок його здійснення та реагування на отримані результати [5, с. 17].

Виходячи із вказаного вище, парламентський контроль — це система заходів, за допомогою яких Верховна Рада України здійснює нагляд за діяльністю органів виконавчої влади, правоохоронних органів, державних підприємств та інших установ, щоб забезпечити дотримання законів, принципів демократії, прозорості та підзвітності.

Відповідно до Положення від 2 липня 2014 р. № 228 Міністр Мін'юста призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняється з посади Верховною Радою України [8].

Відповідно до ст. 87 Конституції України Верховна Рада України за пропозицією Президента України або не менш як однієї третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України. Це, у свою чергу, призведе до відставки Міністра Мін'юста, що також є одним із способів парламентського контролю.

Наступною формою парламентського контролю є депутатські запити, які надаються до Кабінету Міністрів України, до керівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Народні депутати, комітети мають право звертатися з офіційними депутатськими запитами до Міністра юстиції. Цим правом наділяє їх ст. 86 Конституції України, Закони України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України», «Про Регламент Верховної Ради України».

Депутатські запити здійснюються з дотриманням принципу публічності та гласності, які виражаються у тому, що тексти депутатських запитів розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради протягом п'яти робочих днів після їх направлення. Тексти відповідей на депутатські запити розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради протягом п'яти робочих днів після їх одержання [13, ст. 224].

Міністр юстиції України зобов'язаний надати відповідь у встановлений строк про результати розгляду запиту депутата чи комітета. Більш того, народний депутат після оголошення відповіді на його депутатський запит на пленарному засіданні Верховної Ради України має право дати оцінку відповіді про результати свого запиту.

Третьою формою є парламентські слухання, що проводяться у Верховній Раді України з питань, що потребують законодавчого врегулювання, у тому числі у сфері захисту прав і свобод людини та громадянина, є суспільно важливими.

Так, Верховна Рада України може проводити слухання з питань діяльності Міністерства юстиції, які віднесені до його відомства та вимагають введення контролюючих заходів (наприклад, щодо пенітенціарної реформи, системи реєстрації або виконання судових рішень).

Четвертою формою контролю є звітування та подача інформації Міністром юстиції України. Як уже зазначалось вище, Мін'юст є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого координується Кабінетом Міністрів України [8], відповідно перед Кабінетом Міністрів України міністерство звітує про свою діяльність. Міністр юстиції входить до складу уряду, а Мін'юст підзвітний та підконтрольний Кабінету Міністрів України — саме він призначає та звільняє міністра, затверджує плани, звіти та ключові нормативно-правові ініціативи.

Верховна Рада України Парламент здійснює загальний контроль над виконавчою владою, зокрема через: контрольні функції комітетів (наприклад, Комітет з питань правової політики); заслуховування звітів

міністра (за потреби чи за рішенням ВР); затвердження бюджету, який містить видатки на Мін'юст.

У свою чергу, статтею 25-2 комітети ВРУ можуть ініціювати перед Верховною Радою України питання про розгляд на пленарному засіданні звітів, доповідей та іншої інформації, поданих до Верховної Ради України державними органами та посадовими особами [9], відповідно Мін'юста. Звідси випливає наступна - контролююча функція комітетів, яка викладена ст. 27 Закону України «Про комітети Верховної Ради України».

Так, органами Верховної Ради України, що утворюються з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямками законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, є комітети [9].

Зокрема, Комітет з питань правової політики здійснює профільний контроль за діяльністю Мін'юсту, оскільки одним із його повноважень є виконання судових рішень, організація та діяльність органів юстиції, виконавчої служби, судової експертизи, нотаріату; організація і діяльність органів та установ виконання кримінальних покарань та пробації; законодавство з надання правової допомоги громадянам, регулювання організації та діяльності адвокатури; організація та діяльність міжнародного комерційного арбітражу, третейських судів, медіація тощо [7].

Комітет з питань правової політики може ініціювати перевірки, аналізувати законопроекти, підготовлені Міністерством юстиції.

Державний парламентський контроль щодо дотримання прав людини здійснює Комітет з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнародних відносин. Також у перелік повноважень даного комітету входить: запровадження європейських стандартів захисту прав і основоположних свобод людини в національне законодавство [11].

Наступна форма парламентського контролю є проведення розслідування зловживань чи порушень у роботі Міністерства юстиції. Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України - колегіальний тимчасовий орган Верховної Ради України, що утворюється з числа народних депутатів України, завданням якого є здійснення парламентського контролю шляхом проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес [14].

Рахункова палата від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням, а також вона підзвітна Верховній Раді України та регулярно її інформує про результати своєї роботи [12, с. 1].

Відповідно до сфери своїх повноважень, Рахункова палата може надавати консультації міністерствам в межах своїх компетенцій, здійснює контроль за станом внутрішнього контролю використанням бюджетних коштів їх розпорядниками.

Висновки. Парламентський контроль представляє собою систему заходів, за допомогою яких Верховна Рада України здійснює нагляд за діяльністю органів виконавчої влади, правоохоронних органів, державних підприємств та інших установ, щоб забезпечити дотримання законів, принципів демократії, прозорості та підзвітності. Вагомість здійснення державного контролю зумовлюється тим, що він проводиться органами державної влади з метою забезпечення дотримання законодавства, державних стандартів, норм і правил у різних сферах суспільного життя. Оскільки охорона прав людини є основою демократії, без якої неможливо побудувати справедливе та відкрите суспільство, відповідно – державний контроль у цій сфері полягає у тому, що держава зобов'язана гарантувати, що її органи, посадові особи ставляться з повагою до прав та свобод людини та громадянина, а в разі їх порушення – проводити заходи для їх відновлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Адміністративне право України (опорні конспекти лекцій) : навч. посібник для студентів та магістрантів спеціальності "Правознавство" вищих закладів освіти; Тернопільська академія народного господарства, Юридичний ін-т. Т. : Економічна думка, 2001. 152 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с. URL: <https://cutt.ly/NrvS2bn0>
3. Галуцько В.В., Курило В.І., Короєд С.О. та ін. Адміністративне право України. Т.1. Загальне адміністративне право: навчальний посібник: за ред. проф. В.В. Галуцька. Херсон: Грін Д.С., 2015. 272 с.
4. Гарашук В. М. Контроль та нагляд у державному управлінні : навчальний посібник. Харків : Вид-во Національної юридичної академії України ім. Я. Мудрого, 1999. 53 с.
5. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://cutt.ly/urvDyz9d>
6. Парламентський контроль: практичні поради та рекомендації для підвищення ефективності. Київ. 80 с. URL: <https://cutt.ly/TrvS9t68>
7. Предмети відання Комітету з питань правової політики: Комітет з питань правової політики. Верховна Рада України. 2019. URL: <https://cutt.ly/OrvDondv>
8. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України : Постанова Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text>
9. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 04.04.1995 № 116/95-ВР. Дата оновлення 19.12.2024. URL: <https://cutt.ly/IrvDdvWR>

10. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05.04.2007 № 877-V. Дата оновлення 09.02.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#top>
11. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: Постанова Кабінету Міністрів України від 29.08.2019 № 19-IX. Дата оновлення 14.01.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-ix#top>
12. Про Рахункову палату: Закон України від 02.07.2015 № 576-VIII. Дата оновлення 01.01.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#top>
13. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10.02.2010 № 1861-VI. Дата оновлення 19.12.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text>
14. Про тимчасові слідчі комісії і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України: Закон України від 19.12.2019 № 400-IX. Дата оновлення 07.09.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/400-20#Text>
15. Цепенда В.М. Класифікація видів державного контролю. Державне управління: удосконалення та розвиток. № 9. 2019. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.9.79>

REFERENCES:

1. Administratyvne pravo Ukrainy (oporni konspekty lektsiy). (2001). [Administrative Law of Ukraine (reference lecture notes)]. Navch. posibnyk dlia studentiv ta mahistrantiv spetsialnosti "Pravoznavstvo" vyshchychh zakladiv osvity; Ternopil'ska akademii narodnoho hospodarstva, Yurydychnyi in-t. 152. [in Ukrainian].
2. Busel, V. T. (Ed.). (2005). Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. [Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language]. VIII. 1728. Retrieved from: <https://cutt.ly/NrvS2bn0> [in Ukrainian].
3. Halunko V. V. (Ed.), Kurylo V. I., Koroied S. O. ta in. (2015). Administratyvne pravo Ukrainy. [Administrative law of Ukraine]. Zahalne administratyvne pravo (Vol. 1). Navchalnyi posibnyk. 272. [in Ukrainian].
4. Harashchuk, V. M. (1999). Kontrol ta nahliad u derzhavnomu upravlinni. [Control and supervision in public administration]. Navchalnyi posibnyk. 53. [in Ukrainian].
5. Konstytutsiia Ukrainy. (1996, June, 28). [Constitution of Ukraine]. № 254k/96-VR. Retrieved from: <https://cutt.ly/urvDyz9d> [in Ukrainian].
6. Parlamentskyi kontrol: praktychni porady ta rekomendatsii dlia pidvyshchennia efektyvnosti. (2021). [Parliamentary oversight: practical tips and recommendations for increasing effectiveness]. 80. Retrieved from: <https://cutt.ly/TrvS9t68> [in Ukrainian].
7. Predmety vidannia Komitetu z pytan pravovoi polityky. (2019). [Subjects of competence of the Legal Policy Committee]. *Komitet z pytan pravovoi polityky*. Retrieved from: <https://cutt.ly/OrvDondu> [in Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo yustytzii Ukrainy. (2014, July 2). [On approval of the Regulations on the Ministry of Justice of Ukraine]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №228*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
9. Pro komitety Verkhovnoi Rady Ukrainy. (1995, April 4). [On the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine]. *Zakon Ukrainy №116/95-VR*. Retrieved from: <https://cutt.ly/IrvDdvWR> [in Ukrainian].
10. Pro osnovni zasady derzhavnoho nahliadu (kontroliu) u sferi hospodarskoi diialnosti. (2007, April 5). [On the basic principles of state supervision (control) in the sphere of economic activity]. *Zakon Ukrainy №877-V*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#top> [in Ukrainian].
11. Pro perelik, kilkisnyi sklad i predmety vidannia komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy deviatoho sklykannia. (2019, August 29). [On the list, quantitative composition and subjects of competence of the committees of the Verkhovna Rada of Ukraine of the ninth convocation]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №19-IX*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-ix#top> [in Ukrainian].
12. Pro Rakhunkovu palatu. (2015, July 2). [On the Accounting Chamber]. *Zakon Ukrainy №576-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#top> [in Ukrainian].
13. Pro Rehlament Verkhovnoi Rady Ukrainy. (2010, February 10). [On the Rules of Procedure of the Verkhovna Rada of Ukraine]. *Zakon Ukrainy №1861-VI*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text> [in Ukrainian].
14. Pro Rehlament Verkhovnoi Rady Ukrainy. (2010, February 10). [On the Rules of Procedure of the Verkhovna Rada of Ukraine]. *Zakon Ukrainy №1861-VI*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-17#Text> [in Ukrainian].
15. Tsependa, V.M. (2019). Klyasyfikatsiia vydiv derzhavnoho kontroliu. [Classification of types of state control]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. №9. Retrieved from: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.9.79> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 9.06.2025